

Palkittu

Konepellin alta kylän kautta tervahaudalle

Valtakunnan Talkoonyrkin tittelin saanut Kari Rauha Hollolasta ei ota kunniaa itselleen, sillä kukaan ei ole mitään yksin.

Hollola
Mervi Pasanen

Iläinen Anita Pohjanen Pohjois-Pohjanmaalta on uusi virallinen Valtakunnan Kylähullu. Hänet nimitettiin tehtävänsä lauantaina Kouvolassa. Valintaraati vakuuttui Pohjaseson monipuolisuudesta. Hän toimii monin tavoin maaseudun puolestajana, hänellä on hallinnollista osaamista ja organisointikykyä ja hänestä odotetaan myös kehittävää Kylähullujen toiminnalle. Voittoa meni pohjoiseen, mutta hakuprosessissa Pohjaseson kanssa rinta rintaan kisasi Hollolan oma kyläaktiivi Kari Rauha. Koska voittaja voi olla vain yksi, Rauhalle annettiin harvoin myönnettävä Talkoonyrkin arvonimi.

Kari Rauha täyttää kaikki kylähullun tunnusmerkit. Valinta-

perusteisiin vaikuttaa muiden ominaisuuksien lisäksi luova, tuloksellinen ja kaukokatseinen kotiseutu- ja kylätoimintatyö. Kylähullu on oman kylänsä, kuntansa, maakuntansa ja koko maaseudun pr-henkilö.

Rauha, 57, on tunnustuksesta hämmäntynyt, mutta mielisään. – Onhan se hienoa, että mun vaatimattomille tekemisille tulee tällainen tunnustus. Pelkäästään se, että minun on valittu ehdokkaaksi valtakunnalliseksi kylähulluksi tuntuu hyvältä. Ja se, että huomioidaan tällä kunniamaininnalla, Kari Rauha toteaa.

Omasta mielestään hän ei tee talkootöitä tai tue kylää sen enempää kuin muutkaan.

– Jos ajatellaan minun tekemisiäni ja sitä, että se huomioidaan valtakunnallisesti, niin miten vähän muualla tehdään, hän pohtii.

Talkootyöhön hän on oppinut jo pikkupoikana.

– Jo silloin me kävimme Heltingistä maalla heinähommissa eli olen tehnyt talkoita jo lapsena. Ja kesälomilla kerättiin marjoja ja sienä, talkoita nekin olivat, vaikka itselle kerättiin.

Nuoruutensa Rauha vietti amerikkanautojen parissa. Konepellin alta tie veikin laivan kannelle. – Viikinkiajan laiva ry:n hommissa talkoohenki todella putkahti esiin.

Yhdistys alkoi vuonna 1997 rakentaa rautakautista laivaa, uisko Sotkaa. Rauha oli mukana alusta asti.

– Siitä lähti kaikki nämä tought, hän linjaa.

Paitsi itse laivan rakentaminen, myös sponsoreiden ja uusien jäsenten hankkiminen vei nuorelta mieheltä paljon tunteja.

– Markkinointia tehtiin jopa kauppakeskuksissa. Ja sen lisäksi kierreltiin metsissä sopivia laivapuita etsimässä.

Parikymmentä vuotta sitten Rauhat muuttivat Hollolaan.

– Hollolan keskiaikaseura oli paikallinen elävöitysseura ja menimme heti sen toimintaan mukaan ja järjestämään keski-aikatapahtumia. Toimme siihen mukaan rautakauden, josta meillä oli kokemusta.

Vuosien aikana vastuuta tuli enemmän ja Kari Rauhasta tuli tapahtuman rakennusvastaava.

”Tykkään toimia ihmisten kanssa ja järjestää tapahtumia.

Palkittu Kari Rauha

Hän tiimeineen vastaa fyysisesti markkinoiden rakentamisesta ja purkamisesta.

– Työtä tehdään yhdessä, kukaan ei ole mitään yksin.

Keskiaikaseurasta Rauha bongattiin mukaan paikalliseen kylätoimintaan.

– Minut nimettiin keskiaikaseuran edustajana Hollolan kirkonseudun kylien yhdistykseen. Tosin asun itse Länsi-Hollolan puolella, Mansikiven mies heittää.

Kyläyhdistyksessä Rauha oli ideoimassa lapsille tapahtumia ja häntä on kiittäminen siitä, että kylässä on opastetauluja.

– Seuraavaksi menin mukaan Hollolan kotiseutuyhdistyksen toimintaan. Annika Suvivuon kanssa ideoimme Sadonkorjuu- ja perinnepäivän kotiseutumuseolle.

Tapahtumat ovat vetäneet par-

MIRJA HUSSAIN

Kari Rauhan uusi mielenkiinnon kohde on terva. Sitä tarvitaan kotipitäjän kirkon kattoon, joten pitäähän se tehdä itse.

haimmillaan 700 henkeä yhden päivän aikana museon pihaan.

– Alussa oli ihan rivijäsen. Yhtäkkiä olin kotiseutuyhdistyksen hallituksessa ja sitten museon talonmiehenä.

Kotiseutuyhdistyksestä oli lyhyt matka Päijät-Hämeen kylät ry:n toimintaan. Siellä Rauha edustaa yhtätoista hollolalaiskylää.

Talkoonyrkin tittelin saaja myöntää, että yksi sana pitäisi opetella sanomaan.

– Ei.

– Sen sanomista olisi pitänyt joskus harjoitella. No, oikeasti tämä touhu on ihan mukavaa. Olen sosiaalinen ihminen, tykkään toimia ihmisten kanssa ja järjestää tapahtumia.

Rauha on tuonut museon pihaan veistelyyn keskittyvän Puulusikkapäivän ja kehitellyt museolle vaihtuvia näyttelyitä.

– Tänä vuonna meillä on näyttely Hollolan tiilenvalmistajista, joita on muuten ollut 34. Meillä on ollut myös Maritta-näyttely ja 1918-näyttely.

Perinnepäivä järjestetään myös tänä vuonna ja tervahautakin sytty. Nyt se syytetään aikaisemmin, jotta yleisö näkee myös tervan synnyn. Rauha vastaakin haastatteluun puhelimitse varhain aamulla Oulussa. Hän on viettänyt viileän yön teltassa sikäläisen tervahaudan lähellä.

On näet käynyt niin, että Hollolassa on useampana vuonna rakennettu tervahauta. Hollolassa saatiin sellainen ajatus, että seurakunnan kirkkojen katot pitää tervalla omalla tervalla. Rauhasta on tullut projektin myötä tämänkin alan asiantuntija.

Yrittäjänä hommia tehnyt, eräoppaaksi ja alan kouluttajaksi

opiskellut Rauha on päivätyönään Hollolan kunnan työllistämispalveluissa työnohjaajana.

Talkootyössä Rauhalla on vissi ajatus.

– Kaikella tällä pyritään nostamaan kunnan identiteettiä ja kyläen elinvoimaa. Hollola on Lahden kylässä ja varjossa, mutta meilläkin on älyttömästi tekemistä täällä, Rauha vinkkaa.

Päijät-Hämeen kylät ry pyrki auttamaan kylä oman elinvoimansa löytämisessä. Se ei tee sitä kylän puolesta, vaan kaiken pitää lähteä ihmisistä itsestään.

– Tänä vuonna olemme kannustaneet kylä etsimään parhaat maisemansa. Niihin tulee penkki ja portti, josta maisemaa voi katsella. Niitä on 11 eri puolilla Hollolaa. Toivomme, että ihmiset kävisivät niissä, kyläaktiivi kannustaa.

Villa ravidus on nähty usein Hollolassa

Mervi Pasanen

Jos Kylähullujen hakuprosessissa jaettaisiin palkintoja myös hakemuksille, Päijät-Hämeen kyläen laatima hakemus olisi varmaan voittanut.

Kari "Kartsa" Rauhan ehdokkuuden takana oli joukko taustavoimia, mutta pääura-koitsijana olivat Päivä Riikonen ja Henna Pirkenen.

He keräsivät uhanalaisesta lajista nimeltä Kartsa kokonaisen tietokirjasivun, joka näyttää Wikipedian sivulta.

Se sisältää suosituskirjeiden, kuvagallerian ja harvinaiseksi käyvän Kartsan (*Villa ravidus*) jäljiltä löydettyjä esineitä ja kuvauksen lajista.

– Esikuvana on saimaannorpan Wikipedia-sivu. Olemme määritelleet Kartsan painon, pituuden, uhanalaisuusluokituksen, esiintyvyyden. Teimme paljon taustatyötä, mukana oli hyvin paljon ihmisiä, kyläaktiivi Henna Pirkenen Päijät-Hämeen Kylät ry:stä kertoo.

Vaarana on että ajautuu tekemään vapaaehtoisuustyötä.

Henna Pirkenen

– Kartsa on kylähullu henkeen ja vereen. Hän ei tee itsestään numeroa, on sydämeläinen ja suhde tekemiseen on positiivinen, vaikka joskus tuleekin epätoivon hetki, Pirkenen paljastaa.

– On ollut kunnia tutustua häneen, sellainen kipinä tuoja hän on. Vanha moottori, joka vaan menee ja menee.

Hakemuksen tekijöitä harmittaa, ettei voittoa tullut.

– Kartsa olisi ansainnut sen. Mutta Talkoonyrkki on kuin ensimmäinen perintöprinssi. Pirkosen mukaan maakunta ja kylät kaipaavat rohkeutta, rehellisyyttä, hulluutta ja inspirointia.

– Yhdessä suosituskirjeessä sanottiinkin, että joka kylällä pitäisi olla oma kartsa. Tosin sellaisen seurassa vaarana on, että ajautuu tekemään vapaaehtoisuustyötä.

Voitonjuhlat jäivät nyt, mutta jotain on syksymmällä luvassa.

– Voimme nimetä Päijät-Hämeen Kylähullun. Tätä ansioita ei viedä häneltä pois vaikka ei nyt valtakunnallista tittelä voittanutkaan, Pirkenen lupaa. ● Kylähulluehdokkaan hakemuksen voi tutustua osoitteessa phkylat.fi/kartsa/

Jarmo Kallio ja Seppo Laakso ovat ylpeitä piharakennuksen valmistumisesta.

Lisätilaa yhteisön käyttöön

Sysmä

Eija Virolainen-Nurminen

Sysmän Vintturin suunnalla on vilkasta kesäisin, vaikka tälle vuodelle toivotut tanssit jäivät tauolle jo toisena kesänä peräkkäin. Toissa lauantaina Vintturin seuratalolla vietettiin avoimien ovien päivää, jossa oli mahdollisuus tutustua kyläyhdistyksen rakentamaan harrastetilaan.

Seuran puheenjohtaja **Seppo Laakso** ja piharakennuksen projektin toteutuspuolesta vastannut **Jarmo Kallio** kertovat, että lisätilalle oli tarvetta. Tärkein syy oli kuitenkin saada kyläläisten ja kesäasukkaiden käyttöön monipuolinen harrastetila.

Uudessa rakennuksessa on varasto, puuliiteri, vessat, kylmiö ja monitoimitila. Monitoimitila on toteutettu niin, että eri sidosryhmät voivat käyttää sitä monipuolisesti. Jopa hieroja on ottanut vastaan tiloissa.

– Tänne on mahdollista viritellä vaikka kangaspuita, pitää kokouksia, kursseja tai vaikka pelata pingistä. Tilaa käyttää myös paikallinen metsästysporukka omiin tarpeisiinsa, sanovat Kallio ja Laakso.

Rakentamisessa on edetty ripeästi, sillä reilu vuosi sitten hanketta vasta viriteltiin, ja rahoituspäätösten jälkeen viime vuoden huhtikuussa alkoi konkreettinen rakentaminen.

Kustannusarvio oli noin 49 000 euroa, johon seura sai hankerahaa 65 prosenttia. Seuralle jäävä maksuosuus voitiin tehdä osin talkooyönä ja rahoitetaan aiempina vuosina tanssien pitämisestä jääneellä tuotolla.

Laakso ja Kallio ovat ilahtuneita siitä, että talkooväkeä on aina löytynyt moniin eri tehtäviin. Paikkakuntalaisten lisäksi mukana on ollut kesäasukkaita. **Olavi ja Raili Olin** ovat lahtelaisia, mutta heillä on kesäasunto Vintturissa. Olinit ovat osallistuneet aktiivisesti talkoihin, sillä eläkeläisinä he viettävät paljon aikaa kylällä.

– On tärkeää olla mukana oman kylän toiminnassa omalla talkoopaanosellaan. Tämä on sosiaalista kanssakäymistä parhaimmillaan, perustelevat Olinit.